

# INTERKOM

Dne 5.4.1984 Nástěnné noviny SF klubu mládeže Spectra při ODPM  
Praha 8 neprodejné  
kopie č. určeno jako metodicko-informační materiál výhradně  
pro vnitřní potřebu klubu

Vážení přátelé, držíte v ruce nový Interkom, o kterém jsme referovali v Teplicích. Základní cíle a způsob práce: redakce se skládá ze stálých členů, kteří zajišťují vydávání, pravidelně přispívajících externistů v jednotlivých klubech a občasných dopisovatelů. Všichni zájemci o spolupráci jsou vítáni. Do každého klubu

přijde zatím pouze jedna kopie našich nástěnných novin, které plní funkci metodicko-informačního materiálu. Žádáme vedení klubů, aby včas informovalo členy o obsahu každého nového čísla. Veškeré dotazy, návrhy, připomínky, náměty i příspěvky zasílejte na adresu:

Miroslav Nejedly Bajkalská 18  
Praha 10 PSČ 110 00

## PO CELODENÍ DISKUSI : ano !

Zástupci čs. klubů v Teplicích pověřili pětičlenný výbor koordinací akcí celého fandomu

Tři týdny před naší největší SF akcí PARCON '84 se v Teplicích sešli zástupci 15 klubů z Čech, Moravy i Slovenska, aby po roce zhodnotili stav čs. fandomu. V pátek začala neformální debata a seznamování se s novými tvářemi, hlavní jednání pak proběhlo v sobotu. Začalo se referáty o činnosti jednotlivých klubů, z nichž nejpodnětnější byl návrh Valéra Ondrušky na vytvoření sborníků SF amatérských povídek s protiválečným vyzněním, s cílem vydat jej v rámci mezinárodní akce SSM "Paměť". Před polednem pak vypukla klíčová diskuse o vytvoření koordináčního výboru, který by řídil a organizoval spolupráci mezi kluby. Pražský konglomerát čtyř klubů přišel s vypracovaným návrhem, který však ke škodě věci vložili až po zdoluhavé debatě v obecné rovině. Navržené složení nadklubového výboru, který by byl pověřen koordinací meziklubových akcí a reprezentací fandomu vůči našim organizacím i zahraničí:

Zdeněk Rampas - styk se sdělovacími prostředky a profesionály  
Petr Holan (Pagi) - koordinace celostátních akcí (PARCON, Kounov) a reprezentace vůči SSM a zahraničí, archiv čs. fandomu  
Tomáš Štípský - koordinace mezáklubové spolupráce  
Miroslav Nejedly - sekretář, styk s kluby a s Pagim archiv fandomu  
Vladimír Veverka - Interkom

Dále bylo navrženo, aby si kluby závazně rozdělily spolupráci v určitých oblastech a pořádat porady vedení 2x ročně. Samotný projekt byl přijat příznivě, leč úskalí bylo v otázce jeho kompetence a výkonné moci. Dalším ožehavým bodem bylo navrhované zastřešení komise pod Komisí pro práci s knihou při MČV SSM v Praze a problém zahraničních kontaktů. Debata posléze začal ubíhat stranou, protože mluvili stále jedni a titíž a většina přítomných měla co dělat, aby se v zápletvitých argumentů vůbec vyznala. Aby horké hlavy před hlasováním trochu zchladly, vyhlásila se přestávka a po ní Pavel Polášek informoval o programu PARCONu včetně vakových detailů, jako co bude k obědu. Jediný nedorozumění bod byla burza knih, kde bylo předloženo hned několik koncepcí, a nakonec byla její organizace svěřena Spectře.

pokračování na další straně

Když se pak mělo hlasovat o tom, zda vytvořit naklubev ýtor, vzhledem k předchozí diskusi se zdálo, že bude rozhodnuto těsně pro či proti. Ke všeobecnému překvapení však bylo 13 pro a dva se zdrželi. Při hlasování o pravomocích tohoto výboru (či Koordinační komise, zkratka KK) pak bylo jednomyslně přijato následující usnesení:

Koordinační komise je v navržené sestavě schválena na zkušební období 1 rok. Za šest měsíců v Šumperku vedení klubů zhodnotí její činnost a doporučí případné změny. Koncept práce určí sama komise v duchu závěru diskuse, že řízení a koordinace se vzájemně prolínají a že záleží na dobrovolnosti a zájmu o práci. Komise nebude vyvíjet direktivní, ale spíše návrhovou a organizační činnost a je po období zkušební lhůty pověřena reprezentováním československého fandumu.

Jednání pak pokračovalo bleskovou informací o zákonech a předpisech, souvisejících s vydáváním fanzinů, byl přednesen referát o nové podobě Interkomu a po večeri Pavel Kolář seznámil přítomné se svou snahou o prosazení oficiálního SF časopisu. Večer proběhlo ještě neformální jednání o cenách v SF, především o ceně L. Součka, diskutovalo se také o tom zda, za co a jak často udělovat druhého mloka. Pro rozdílnost názorů bylo rozhodnuto vypracování ucelené koncepce SF cen (pro amatéry, profi díla a za přínos fandumu) odložit na podzimní poradu v Šumperku. Anketa o cenu L. Součka bude provedena již letos formou dotazníků účastníkům PARCONu.

Vzhledem k tomu, že rokování probíhalo prakticky od 10.00 do 22.00 nonstop, zaslouží si uznání skutečnost, že až do půl třetí probíhaly osobní kontakty, domlouvání spolupráce a diskuse ještě bdících účastníků. Neděle už byla spíše opět neformální, protože dobrá polovina přítomných se ráno vydala na zpáteční cestu. Na závěr tohoto stručného shrnutí lze obecně prohlásit: porada proběhla v opravdu přátelském a konstruktivním duchu. Účastníci se jí totiž sami SF maniaci.

## PARCON: porota a její práce

-Tomáš Štípeký-

Pro hodnocení povídek letošního ročníku soutěže "O cenu Karla Čapka" byla ustanovena devítičlenná porota, ve které byli za profesionály O.Neff, K.Sýs, J.Veis, Z.Volný, ing. Pavel Weigel a Ivo Železný a početnou obec SF fandů zastupoval dr. Zdeněk Rampas, Vlado Ríša a Tomáš Štípeký. Do soutěže bylo zasláno 293 povídek, nejkratší měla 3 řádky, nejdelší 22 stran, což celkem představovalo více než 1700 stran rukopisu.

Každému porotci byla předána "jeho" stovka povídek, ze které mohl vybrat maximálně 30 nejlepších. Tři členové poroty se uvolili přečíst všechny soutěžní příspěvky, takže měli ještě jeden hlas a ze zbývajících povídek vybrali opět 30 podle svého soudu nejlepších. Tím se zvýšil počet hodnocení, takže jedna povídka mohla v optimálním případě dostat až 5 hlasů. Na hodnocení 1. kola byly zhotoveny zvláštní formuláře, kde mohl každý porotce rozdělit vybrané povídky do kategorií A /5 povídek/, B /10 povídek/ a C /15 povídek/. Na postup do 2. kola stačil jediný hlas A, dva B či tři C.

Do druhého kola pak postoupilo zhruba 75 povídek asi 50 autorů. Většina jich bude otištěna v Kočasu. Hodnocen bylo anonym-

ní, povídky byly označeny čísly. V druhém kole dostal každý porotce seznam postupujících příspěvků společně se všemi povídkami a formulářem, na který napsal 20 nejlepších povídek v pořadí 1.-20. Tím přiřadil povídkám bodovou hodnotu (1. místo 20 bodů atd.). po jejíž sečtení vzniklo přibližné pořadí nejlepších povídek.

## za všechny

Alespoň touto formou by KK ráda poděkovala jménem svým i všech zúčastněných SF klubu Teplice za zorganizování a zajištění porady včetně svozu a odsumu účastníků. Zvládli to perfektně !

## PODZIMNÍ

Další porada vedení SF klubů bude na podzim v Šumperku. Díky bleskové reakci SFK v Šumperku máme již předběžné informace. Termín setkání: 23.-25.11. 1984, předpokládaný počet účastníků maximálně 40-50, náklady na osobu 70,- Kčs (za jídlo, ubytování bude zdarma). Toč zatím vše.

čerstvě zvoleného předsedy koordinační komise Zdenka Rampase:

Nejbystřejší pamětníci mezi námi s trochou jízlivosti říkají, že zatímco minule jsme v Teplicích mlčeli, letos jsme už diskutovali a na přeskrok se asi popereme. Atmosféra diskuse se mi líbila jako nic v životě fandomu posledních let, i když mě prk v pondělí bolela hlava jako po kombinované otravě alkoholem a sardinkami. Teď, když už je mi o něco lépe a mohu zase v rámci možnosti myslet, mi ale připadá, že jsme toho dohodli dost málo.

Vytvořili jsme koordinační komisi dohodli jsme se o účasti SF klubů v "Paměti". Zdánlivě je to dost, ale já se teď divím, o čem jsme to diskutovali celé dva dny. Stačí jediný ctižádostivec, usilující odpovídně na všechna vystoupení a každá diskuse může jít k čertu. Myslel jsem si, že alespoň scifisté nejprve myslí a potom mluví, zklamání bylo velké. Trochu mě uklidňuje, že nejvíce žvanili lidé, kteří jsou do hnutí zapojeni sotva 14 dní a o nichž jsme si stejně domýšleli, že svou osobu a cíle kladou nad naše společné cíle.

Tyto výtky by se nikdy nedostaly na papír, ale domnívám se, že jsme jen taktak zadrželi nejhoršímu: málem došlo ke zrušení Mloka ze zásluhy a rozbití slibně začínající tradice. Výsledek, který byl dohodnut, že mnoho nestojí, protože odročením se nic nevyřešilo a v šumperku se asi budeme muset opravdu poprat.

## Ekosci-fi s příchuť hororu

... Páralovy romány nové řady (Pokušení A-ZZ, Romco a Julie 2300). však vyvolaly u literární kritiky, ale i u náročnějších čtenářů četné otázky, zvláště proto, že vyprávěcký rozmar začal samoúčelně převládá nad obsahovou stránkou. Nový román *Válka s mnohozvlčetem* má aspirace závažnější. První ze tří románových vrstev vznikla jako ekologická sci-fi. Odpadní produkty, jimiž je zahlcena Evropa nedaleké budoucnosti, zbytků v živou a agresivní substanci „masit“, s níž obyvatelé průmyslových center svádějí trapikantickou bitvu. Přibližně v rovnováze je tu rozbor organizačního zabezpečení celé akce a pránka málebně doopravdivná. V této fázi si tedy přijdou na své milovníci na-

V Českých Budějovicích proběhlo vyhodnocení kresob, zaslaných do soutěže "Ufik". Protože se prvních dvou kategorií (ilustrace; malba na téma "Člověk a vesmír" zúčastnilo málo autorů, proběhlo hodnocení jen u okruhu třetího (SF humor). Zvítězil Milan Lipovský (1. + 4. místo), druhý byl Miloš Krmáček, třetí ing. Mojmir Spusta. Do užšího výběru navíc postoupily kresby Jana Lužovského, Jaroslava Cimpricha a Milana Vaculíka. Nejlepší kresby budou vystaveny na PARCONu 84.

-Karel Dvořák-

## Chcete do blázince? Pořádejte výstavu!

- monolog Pagiho zaznamenal Petr Holan -

Loni v září Miloš Podpěra uviděl na Eurocomu obrazy Dimitra Jankova a dohodl se s jejich autorem, že by to šlo vystavovat i u nás. Netušil, nešťastník, co tím způsobí.

Koncem října jsme s Milošem drze vlezli do Bulharského kulturního a informačního střediska na Příkopěch a začali jsme nanáčený proslov. A protože expert výstavy - a ještě k tomu v ne zcela běžném žánru - není nic jednoduchého, zopakovali jsme svůj projev ještě třikrát. Nakonec jsme zakotvili u Zana Nazlamova, drobného pána s černým knírkem a spoustou dobré nálady, která se nám docela hodila.

Začátkem prosince začal závod s časem.

(pokračování na další straně)

## střípky z T.

Pro porady

přijato neformální označení "teplice", tedy radit se na nejvyšší klubové úrovni = teplicení (nikoli jiné varianty od přijatého základu!) Vláda Veverka (Spetra): "Nejvíce si vážím zadostiučinění, kterého se nám dostalo, když Zdeněk Rampas veřejně prohlásil po ukázce z tvorby našich dětí, že teď konečně začíná chápat, že na té práci s dětmi může něco být."

Z výsledků bleskové anonymní ankety Co se vám líbilo a nelíbilo? Moc idealismu, možná trochu naivní představy, ale jsme přeci SF kluby, ne? / I když toněkdý s dohodama vypada- lo blbě, přece jsme se nakonec dohodli / Pražáci byli moc ukecaný / Bezprostřední atmosféra, legrace. / Nelíbilo: že se ujednání o některých věcech trvá moc dlouho. Líbilo: že se přesto dost důležitých věcí dohodlo, fajn atmosféra

Který klub? Nejdramatější se ukázalo, když Jindra Strádalová (SF Teplice) přinesla pozdě večer ták s namazanými chleby. Latímoc někteří mladší jedinci neurvali ani jeden kousk. Petr Holan (MFF) byl spotřen s pěti krající najednou!

přínávek — plných bitevního vzruchu, ale ochuze nejsou ani ti, kdož očekávají intelektuální humor. Ten se však plně, až do sarkastických a groteskních podob rozvine v její části.

V druhém oddíle autor už nesleduje sociální důsledky nekorigované průmyslové produkce, ale naopak pro lidské bytosti sebezničující důsledky nepřiměřené konzumace. Od analýzy vnějšího nebezpečí tak autor přechází k rizikovým faktorům deplující člověka zevnitř, z jeho nezvládnutelné přirozenosti. Spotřebitelský poměr k životu, který tak často kritizujeme v rovině morálních abstrakcí, se V. Páral rozhodl diskvalifikovat prostřednictvím fiktivní „zpětné vazby“, prostřednictvím značně drastického hororu: přejídání, nadměrná konzumace alkoholu a drog, kouření, nežádoucí erotika, požívačnost, tedy hedonismus a epikurismus, typické odedávna pro mentalitu zpozdilých vrstev, to vše se v jeho vizi bezprostředně projevuje jakýmsi cizopasným hnědnutím lidské tkáně, tj. zevševřechtáváním člověka, odcizováním jeho lidské podstaty sobě samé, návratem k životu v tlupách, k primitivismu terorizujícímu každý vyšší mravní princip, vše uslechtielší. V smutné parodii neoprimitivismu se V. Páral dotýká znepokojivých sociálně psychologických projevů civilizace degenerace, v níž končí konzumní společnost, ukazuje, že zpanstlost a elitářství, zapomínající na pracovní vztah k světu, na svou sociální podmíněnost, padá svým životním stylem zpět do područí hrubých instinktů.

Třetí stupeň Páralovy románové stavby bude nepochybně přijímán různě. Je diskutabilní v tom, že se pokouší — ovšem s páralovskou ironickou distancí, která do značné míry vylučuje krátká pragmatická spojení — navrhnout jisté východisko z této krizové situace blahobytné společnosti budoucích let. Psychotherapie a autogenní trénink, ono zwingovské „lčení duchem“, mohou snad působit jako speciální léčebné metody, stěží ale (anebo jen v hyperbole) čteme (cum grano salis) přispějí k řešení problémů ekologické krize a spotřební společnosti, které jsou svou podstatou sociální a institucionální.

Půvab Páralova románu spočívá v jeho mnohoznačnosti. Ocitujeme jako příklad úryvek, v němž se charakterizuje mentálně obrozená populace: „Jíme v běhu, sloužíme přes čas a pozdě večer utahaní, ale šťastní opouštíme vybranou knižnici, v níž zbyly už jen detektivky, knihy o vaření, motorech, sexuologii a kompletní Arthur Hailey.“ Jde o naivně optimistickou perspektivu? Jde jen o parodii na utopické představy o převýchové člověka? Anebo spíš o provokativní humor, který nutí pomocí převrácené opůky k zamyšlení nad silně prozaickým stavem současnosti? Páralův román, který komicky křídí odbornický žargon s obecnou, místy dosti pepnou češtinou, mří jistě do oblasti humoru a satiry. Svou románovou morálitou varuje před iluzemi o tzv. industriální společnosti, činí tak ale s estetickou inteligencí, dovoluje autorovi i jeho čtenáři být uvnitř života a zároveň jako bájevy vyprávěči nad věcí.

Josef Peterka

vyšlo v publikaci „ČS o knihách a autorech“

V rámci schválené koncepce se tyto kluby závazně ujaly koordinace v uvedených oblastech:

|              |                                   |
|--------------|-----------------------------------|
| VÚMS         | superseznam čs. knih              |
| VÚMS         | Mekos (výměna knih)               |
| Spectra      | superseznam povídek               |
| Spectra      | SF kreslené seriály               |
| Boskovice    | kontakty s fandý mimo rámec klubů |
| IQ+Hydrostav | superseznam filmů                 |

Koordinační komise dále hledá zájemce o patronát nad:

mladými autory (Parcon je jedinkrát do roka a amatérští autoři si zaslouží soustavnější pozornost)

hudbou v SF (archivace hudebních nahrávek, souvisejících s SF)

SF ovlivněným výtvarným uměním (grafika, keramika, ilustrace a pod.)

chcete... (dokončení)

Jiraka Lhotský měl co dělat, aby výstavu vcepal do dramaturgického plánu Výstavní síně MV SSM v Karlově ulici. Mezitím jsme se dozvěděli, že obrazy přijdou do Prahy v polovině března a tak jsme se uložili k zinnému spánku. V Pardubicích mezitím Pavel Poláček vyjednával instalaci výstavy, aby z ní měli něco také parkonáci.

V půli února nás vyburcovala zpráva o změně termínu výstavní síně v Praze (posun o týden dopředu), tedy zahájení 12.4. Návry začaly znovu. Po povolení výstavy je třeba do 5 dnů dodat seznam obrazů s rozměry, cenou a druhem malby. Ve středu 14.3. volá Ž. Nazlamov Sofii: kvůli sněhové kalamitě obrazy nedorazily na letiště, seznamy nejsou, ptejte se v pondělí. Ptáme se v úterý 20.3. ráno: v pondělí výstavu schválila výtvarná komise ministerstva kultury BLR, Dimitr Jankov je na celnici, volejte v jednu. Voláme v jednu: Jankov už sice z celnice odešel, ale na ministerstvu ještě není. Snad ve čtyři. Ve čtyři — sláva! Během dvaceti minut je seznam ve výstavní síni.

Pátek 23.3. odpoledne. Obrazy jsou v Sofii naloženy do letadla. Na Ruzyni však celníci z obavy před překročením pracovní doby odkládají proclení na sobotu. P. Poláček v Pardubicích čeká marně. Pondělí 26.3., deset hodin dopoledne. Obrazy jsou připraveny k odvozu do Pardubic. Měli bychom tam být v poledne. 40 km před cílem si ale auto postavilo hlavu a dvě hodiny stávkuje. Te-

prve ve 14.05 parkujeme před klubem Polabiny IV., ale: Pavel Poláček odešel před půlhodinou do laboratoří, diplomka chce svoje. Když se pak dostaví s několika pomocníky, lezeme po štaflích, věšíme obrazy a hádáme se, jestli jsou rovně nebo jádu z kopce. Zahájení výstavy je dloženo na 19.00. Nikomu to nevaří, přišli asi tři lidé. 18.30 — přechám na vlak a když dorážím v deset na pokoj, mám tam vzkaz od kluků z knihovny, kde že se tonlám. Pondělí končí.

Trable s výstavou ovšem nikoli. Poláček s ní má v Pardubicích nějaké problémy a v Praze také: nemáme zprávy o tisku pozvánek, o programu vernisáže ani nemluvě. A doprava z Pardubic do Prahy. A ještě.... a ještě... Nechcete někdo přistí rok pořádat výstavu SF obrazů? Je to brozná legrace!